

Nr 173

Av herr **Hamrin** i Kalmar m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder.

(Lika lydande med motion nr 84 i Första kammaren)

Ett särskilt anslag, i årets statsverksproposition redovisat under sjätte huvudtiteln, utgår sedan budgetåret 1935/36 till bidrag till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder. Med anslaget har avsetts att som kollektiv restitution för erlagd bensinskatt disponera automobilskattemedel för ändamål som tjänar den mindre sjöfartens intressen.

Det är emellertid tydligt att avsikten med ifrågavarande anslag — att ge motorbåtstrafiken återbäring för på denna belöpande bensinskatt — inte fullföljts. Bensinskattens belopp har ökat från 3,5 milj. kr. år 1946 till 7 milj. kr. år 1956 och 13,5 milj. kr. år 1961 och kan väntas ha ökat i ytterligare stegrad takt under år 1962. Den återbäring som ifrågavarande anslag avser att utgöra har emellertid under budgetåren 1946/47—1962/63, dvs. under sju ton år, endast varit sammanlagt 9,9 milj. kr.

I anledning av motioner vid 1962 års riksdag gjorde statsutskottet (utlåtande nr 10 s. 73) beträffande anslaget till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder följande uttalande.

I statsverkspropositionen, vari förevarande anslag föreslås anvisat med oförändrat belopp, har anmälts, att utredning påginge inom sjöfartsstyrelsen angående storleken av landets motorbåtsbestånd och av den bensinskatt, som belöpte på ifrågavarande båtkategori. Sedan statsverkspropositionen framlagts har utredningen slutförts och resultatet redovisats i skrivelse till chefen för handelsdepartementet. Utskottet har erhållit del av skrivelsen och noterat den kraftiga ökning av båtbeståndet, som utredningen påvisat. Med hänsyn såväl härtill som till ökningen av inflytande bensinskattemedel finner utskottet skäl tala för en höjning av anslaget. Utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t vid höstens budgetarbete överväger möjligheterna till en sådan.

Årets statsverksproposition har upptagit ifrågavarande anslag med ett oförändrat belopp, 1 milj. kr., trots statsutskottets otvetydiga uttalande vid 1962 års riksdag. Vi kan inte finna den hänvisning som görs i propositionen att fritidsutredningen fått i uppdrag att överse behovet av småbåtshamnar vara av sådan styrka, att den bör hindra en måttlig höjning av anslaget. Fritidsutredningens arbete kan ju inte försvåras härigenom. Snarast är det ägnat att stimulera utredningsarbetet, om riksdagen förklarar sig villig att vidga stödet till de mindre hamnarna.

Som ytterligare skäl för höjning av ifrågavarande anslag ber vi få citera några synpunkter, som framfördes i de likalydande motionerna I: 58 och II: 73 vid 1962 års riksdag.

Särskilt inom storstäderna berör pågående stadsplaneringar mer och mer områden som tidigare upplåtits till båthamnar och anläggningsplatser, samtidigt som den växande motorbåtsflottan kräver allt större utrymmen. Dessa motorbåtsägare måste rimligen ha samma rätt till platser för sina båtar som bilägarna för sina bilar i bostadsområdena.

Motsvarande platsbehov förefinnes också för de mera centralt belägna öarna i skärgårdarna. Den allt större sommarbebyggelsen i vissa skärgårdar och den samtidigt inträffade försämringen av de reguljära båtförbindelserna har även accentuerat behovet av anläggning av småbåtshamnar blott i anslutning till lämpligt belägna allmänna landsvägar och handelscentra. På vissa platser har utvecklingen medfört att svårigheterna att hitta förtöjningsplatser för båtar är minst lika stora som vad det gäller parkeringsplatser för bilar.

Det är vidare från flera synpunkter mycket angeläget, att befintliga sjösportorganisationer kan inlemma så många som möjligt av befintliga sportbåtsförare inom sina förbund, sällskap eller klubbar, vilka organ genom sin utbildningsverksamhet och propaganda i hög grad bidrager till att uppfostra föraren till ett sjömansmässigt och disciplinerat uppträdande till sjöss. Ju mer hjälp som kan lämnas för utförande av fler och större småhamnar, desto större anslutning kan vinnas till dessa värdefulla organisationer.

Slutligen må anföras att värdet av det under senare år beviljade anslaget 1 miljon kronor successivt har minskat genom de ökade byggnadskostnaderna.

Av årets statsverksproposition framgår dessutom att sjöfartsstyrelsen för kommande budgetår begärt ett till 3 milj. kr. förhöjt anslag under nu ifrågavarande punkt med påpekande av den stora ökningen av motorbåtstrafiken under senare år och därav följande ökade statliga inkomster i form av bensinskattemedel.

Vi vill därför föreslå att anslaget till mindre hamnar och farleder uppräknas till 2 milj. kr. under budgetåret 1963/64.

Under hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till byggande och underhåll av mindre hamnar och farleder för budgetåret 1963/64 under sjätte huvudtiteln anvisa ett med 1 000 000 kr. förhöjt reservationsanslag av 2 000 000 kr., att avräknas mot automobilskattemedel.

Stockholm den 23 januari 1963

Mac P. Hamrin
i Kalmar

Olof Johansson

Tekla Torbrink

Anders Dahlgren

Bengt Arweson

Ernst V. Staxäng

John G. Löfroth

Gunnar Carlsson

Olaus Nyberg

Bengt Bengtson

Ragnar Lassinantti

i Solna